

EL TEMPS

DIRECCIÓ, ADMINISTRACIÓ, PUBLICITAT I VENDES: Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13. 46001 València. Telèfon: (96) 352 48 69. Fax: (96) 352 09 83.

REDACCIÓ DE BARCELONA: Carrer de Casanova, 46, 4-2. 08011 Barcelona. Telèfon: (93) 451 03 75 i 323 00 71. Fax: (93) 323 35 41.

REDACCIÓ DE MALLORCA: Plaça del Mercat, 4, 4rt, B. 07001 Palma de Mallorca. Telèfon i Fax: (971) 72 07 63.

EDITA: Edicions del País Valencià, SA.
EDITOR: Eliseu Climent.

DIRECTORA: Assumpció Maresma.

CAP DE REDACCIÓ: Joan Vila i Triadó.

REDACCIÓ DE VALÈNCIA: Miquel Albero-la, Vicent Lafora, Joan Morales, Ignasi Pellicer, Jordi Sebastià, Rafa Gil (*Fotògraf*) i Lola Carrasco (*Secretària de redacció*).

REDACCIÓ DE BARCELONA: Oriol Malló, Pere Martí, Eduard Voltas i Mercè Montoliu (*Secretària de redacció*).

REDACCIÓ DE PALMA DE MALLORCA: Miquel Payeras.

CORRESPONSALS: Francesc Robert (Andorra), Pere Codonyan (Perpinyà), Judit Casaprima (Lleida).

RÚBRIQUES: Jordi Balló, Ramon Barnils, Pere Calders, Fabià Estapé, Vicent Patal, J. J. Pérez Benlloch, Ferran Torrent.

COL·LABORADORS: E. Aguilera, J. Alandes, S. Alcalà, A. Alfaro, L. Bonada, F. Bueno, F. de P. Burguera, X. Busé, J. A. Benach, F. Caballero, R. de la Calle, A. Castel, E. T. Climent, J. Comellas, A. Cort, S. Cucarella, M. Domínguez, X. Duran, M. Ferrando, L. Ferri, V. Franch, X. Fuster, C. Gàmez, J. L. Guarnier, D. P. Grau, A. Guasch, J. M. Játiva, J. M. Lluró, J. Marí, X. Minguéz, J. F. Mira, J. Morell, J. M. Oleague, M. Ollé, T. Picazo, M. Porta Perales, P. Quintana, A. Reig, J. Reus, M. Serra, J. L. Sírera, M. Soler, M. Vicent, E. Vizcarra.

COL·LABORADORS GRÀFICS: S. Llosà, V. Navarro, D. Orrit i C. Puértolas.

ARXIU: Jesús Prats (Fotografia), Rosa Serrano (Documentació).

PUBLICITAT I PROMOCIÓ: Franal, Associats, València, Tel. (96) 351 05 80. Barcelona, Tel. (93) 451 03 75. Mallorca, Tel. (971) 72 07 63.

SUBSCRIPCIONS: Xelo Tortosa.

PRODUCCIÓ: Josep Agustí i Jem Cabanes (Correcció lingüística), Lina Casanovas (Maquetació), Rosanna Puchades (Textos).

DISSENY: Enric Satué.

TRACTAMENT ELECTRÒNIC D'IMATGES: Eina Edicions, SL.

FOTOMECÀNICA: Anón.

IMPRESSIÓ: Rivadeneyra, SA.

DIPÒSIT LEGAL: V-853-1984.

Bons símptomes per al rock en català

Per segona vegada, València ha estat la capital del rock català. La segona edició del Tirant de Rock, organitzat per Acció Cultural del País Valencià i que ha tingut com a protagonistes els grups Òculti, Intocablues Band, Els Pcts, Kitsch, Umpah-Pah i Lax'n'-Busto, situa una volta més València com a epicentre cultural dels Països Catalans. Tot i les dificultats que encara tenen els grups valencians per instal·lar-se en el mercat musical del rock, hi ha alguns símptomes de normalitat. La llavor del I Tirant de Rock, celebrat ara fa un any, ha donat els primers fruits: el rock català es pot comprar amb majors o menors dificultats arreu del país; algunes ràdios comercials comencen a oferir-lo com una música que agrada i connecta amb la gent; la proliferació de grups nous —sobretot als Països Catalans— és una garantia de continuïtat i de qualitat. En definitiva, l'existència d'un mercat de deu milions de persones comença a ser una realitat.

Passat el primer xarxampió del rock català també és l'hora de les valoracions. Sense triomfalismes i en la línia de la taula rodona amb alguns dels participants en el macroconcert de València que publicàvem en el passat número de la revista, es pot dir que el rock català ha sabut desafiar totes les malastrugances que li havien caigut al damunt. Des d'aquells que deien que no era res més que una manobra inflada per determinats interessos polítics fins a tota mena d'especulacions sobre la seua vida efímera i oportunista.

Però el rock, com tota manifestació de la cultura catalana, no pot afrontar la normalitat sense tenir unes infraestructures i unes condicions materials que li permeten competir en el mercat amb el rock fet en d'altres llengües sense desavantatges. I, això, malauradament encara no existeix. Fan falta més circuits per on fluesca el rock, fa falta més promoció per part de determinades institucions (els ajuntaments del País Valencià haurien de contractar

rock en català), fa falta un món discogràfic amb més sensibilitat cap aquesta realitat imparellable... Perquè, si no, és fàcil que siguen molts els devorats en el trajecte que hi ha entre el voluntarisme i la professionalització. Una experiència, que en una cultura normal

pot ser sana, en una cultura amb crosses com la nostra esdevé traumàtica per a molta gent.

Aquest és un perill que s'hauria de saber preveure per a poder-lo guarir a temps. Tot i així, la qualitat i la diversitat del rock fet en la nostra llengua són característiques objectives que aquest Tirant de Rock torna a constatar en una

nit de primavera, precisament la que dona entrada al 25 d'abril, data de fosca memòria per als valencians però també d'esperança i de lluita pels drets nacionals.

Enguany, el concert té un contrapunt especial: vol simbolitzar un crit unànime contra la violència feixista que va arrancar la vida de Guillem Agulló, en un ambient farcit de joves. De joves, que, com ell, rebutgen el racisme i estimen la seua terra. A l'hora de tancar aquesta edició, el concert encara no s'ha celebrat, però ens atrevim a presagiar que milers de rostres joves, corejant les cançons dels seus ídols, furtant energia als vats de les torres de so de l'escenari i si convé a la mateixa lluna, intentaran que el nom de Guillem Agulló no s'oblidi mai. I que ningú no s'escandalitze per aquest fet. El rock —la cultura— també és això.

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.